

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของมีญหา

ในประวัติศาสตร์ภาษาของชนชาติต่างๆ ส่วนใหญ่จะพบว่ามีการรับเอาคำพห์จากภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาของตนเองมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป เพราะในการติดต่อสัมพันธ์ของผู้คนระหว่างชนชาติย่อมมีการสัมผัสวัฒนธรรมและการสัมผัสภาษาเกิดขึ้นเสมอ การถ่ายโอนวัฒนธรรมระหว่างชนชาติจะกระทำโดยมีภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอด

เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่บังมีชีวิต ย่อมมีการขยายตัวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (วรรณ เสริมสุข, <http://www.human.cmu.ac.th>) โดยเฉพาะในเรื่องการรับคำภาษาต่างประเทศมาใช้เป็นวัฒนาการอย่างหนึ่งของไทยซึ่งหลักเดี่ยงไม่ได้ เพราะเราต้องติดต่อสัมพันธ์กับต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีความสัมพันธ์กับชาติใดมากคำในภาษานั้นย่อมจะถูกอิมเมจมากเท่านั้น ดังที่ปรีชา ทิชนพงศ์ (๒๕๒๓ : ๕๐) กล่าวว่า “การนำภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตนเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของภาษาที่ทำให้ภาษาเกิดความเจริญก่อการ มีคำใช้มากขึ้น ช่วยให้การสื่อความหมายติดต่อกันสะดวกยิ่งขึ้น ภาษาไทยก็เช่นเดียวกับภาษาอื่นๆ มีการนำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ปัจจุบันเป็นจำนวนมาก จนกลมกลืนเข้ากับภาษาไทย”

ภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นภาษาหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทยและนับวันจะเพิ่มความสำคัญขึ้นตามลำดับ เพราะเป็นภาษาสาคู คนไทยในปัจจุบันนิยมใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ทำให้มีการปนภาษาอังกฤษอยู่มากในภาษาไทย เราสามารถเห็นได้จากการสนทนาระหว่างคนโดยทั่วไปในสังคม สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย เพราะว่าภาษาอังกฤษใช้ง่าย สามารถสื่อความหมายได้ตรงตัว หรือ คำบางคำในภาษาอังกฤษหากำที่แปลตรงกับภาษาไทยได้ยากมากหรือเมื่อแปลความแล้วคนพูดมีความรู้สึกว่าคำที่แปลไม่ครอบคลุมความหมายทั้งหมด (<http://www.iqraforum.com> : 16 ก.ค. 2553) คำพห์ภาษาอังกฤษบางคำแปลเป็นภาษาไทยแล้วไม่สะท้อนในการใช้พูดหรือใช้เขียน และในบางครั้งราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายที่ฟังแล้วไม่คุ้นหู จึงทำให้คนส่วนใหญ่นิยมใช้คำภาษาอังกฤษมากกว่า และนิตยสารภาษาไทยก็เป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีการใช้ภาษาเขียนโดยการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

จากการศึกษาข้อมูลในนิตยสารภาษาไทย พบว่า มีการใช้คำและวลีที่เป็นภาษาอังกฤษ ปนอยู่มาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- “ อ้ม&เดอะแก็ง จัดหนัก ปาร์ตี้ ฉลองโสด ” (oops! – ปักษ์แรก พฤษภาคม 2554)

เดอะแก็ง มาจาก The gang หมายถึง กลุ่มเพื่อนสนิท

ปาร์ตี้ มาจาก party หมายถึง งานเลี้ยง

- “ ส.ส. กระบี่ ปชป. ลูก ตาม.ห้อง ‘ กัดตัว ’ ซื้อของคิวตี้ฟรี ไม่จ่ายเงิน – เจ้าตัวซึ่ง เข้าใจผิด ” (มติชนสุดสัปดาห์ – 28 มกราคม ถึง 3 กุมภาพันธ์ 2554)

คิวตี้ฟรี มาจาก duty free หมายถึง สินค้าปลอดภาษี

- “.....การป้องกัน โจรสลัดคนแฝกหน้าที่จะเข้ามาในพื้นที่อย่างเข้มงวดด้วยการ ถือไม้ ใช่ตัววน ควบและเข้มขัด บางพื้นที่ได้จุดไฟทางรถและมีการยิงปืนเพื่อขู่ โจรอ่อนประการ เวลาเดอร์ฟิวส์ในทันที (คู่สร้างคู่สม – 1 ถึง 10 มีนาคม 2554)

เดอร์ฟิวส์ มาจาก curfew หมายถึง การห้ามออกจากสถานที่

- “แทนที่จะบอกราคาด้วยตัวเลขเหมือนนาฬิกาทั่วไปแต่นาฬิกา ออโรร่า(Aurora) แบรนด์นาฬิกาแนวแฟชั่นกลับเลือกใช้สีเป็นตัวบอกราคาแทน ” (ดิจัน – ปักษ์แรก พฤษภาคม 2554)

ออโรร่า มาจาก Aurora หมายถึง ชื่อนาฬิกาของ ZIIIRO

แบรนด์ มาจาก brand หมายถึง ตราสินค้า , ยี่ห้อ , ชื่อสินค้า

แฟชั่น มาจาก fashion หมายถึง ลิ่งของ เครื่องแต่งกาย หรือพฤติกรรมเป็นต้นนิยมในช่วงเวลาหนึ่ง

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า การปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทยนั้นนับว่าเป็น ปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้เสมอในปัจจุบัน เนื่องจากนิตยสารภาษาไทยมีการใช้ภาษาแบบเป็นกันเอง คือ มีลักษณะไม่เป็นทางการ ลั่วไหๆ จุ้งๆ เป็นภาษาปากหรือภาษาที่ใช้ในชีวิৎประจำวัน เพราะว่าผู้เขียน มีจุดประสงค์ที่ต้องการเสนอความบันเทิง สนุกสนานและทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย และ การใช้ภาษาของสื่อมวลชนนับว่าเป็นตัวอย่างและมีอิทธิพลต่อคนในสังคมมาก กาญจนานา นาคสกุล (2540:43) กล่าวว่า ภาษาสื่อมวลชนเป็นภาษาที่ฟังแล้วเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และใช้ตานภาษาสื่อมวลชนเชิง กล้ายเป็นภาษาต้นแบบของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบ และโดยทั่วไป ถ้อยคำที่สื่อมวลชนใช้จะมีผู้ใช้ตานในเวลาอันรวดเร็ว นอกจากนี้สื่อมวลชนเป็นหน่วยงานที่ใช้ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิบัติงาน เพื่อสื่อสารกับผู้คนชาวละหมาดๆ การสื่อสารของ สื่อมวลชนจึงมีผลต่อภาษาไทยในวงกว้าง

สื่อมวลชนในปัจจุบันนอกจากจะเป็นผู้ใช้ภาษาแล้ว ยังได้ใช้เป็นผู้รักษา ผู้สืบทอด ผู้สร้างและผู้ทำลายภาษาไทยด้วย และนิตยสารเองก็เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีบทบาทและมี

อิทธิพลต่อคนในสังคมอย่างมาก ทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทยนับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจและน่าศึกษาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เข้ามามีอิทธิพลต่อภาษาไทยมาก จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงลักษณะการปนภาษาอังกฤษและหันคิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษ ในภาษาไทย เพื่อให้เห็นปรากฏการณ์การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยและเพื่อให้เยาวชนได้ใช้เป็นแนวทางในการตีอ่าน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม+

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะของการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยให้ทราบถึงลักษณะการปนภาษาอังกฤษที่ปรากฏในหนังสือนิตยสารไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่มีหนังสือนิตยสารไทยในปัจจุบัน
2. ช่วยให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของภาษาและจะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อให้เยาวชนได้ศึกษาเรียนรู้และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง
3. ช่วยเป็นแนวทางในการศึกษาด้านลักษณะการปนภาษาอังกฤษในภาษาอังกฤษประเภทอื่น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้วัดังนี้

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยจากนิตยสารภาษาไทย ดังต่อไปนี้

1. นิตยสารนิติชนสุดสัปดาห์ เป็นนิตยสารรายสัปดาห์ จุดประสงค์ของนิตยสารฉบับนี้ คือ การวิเคราะห์ข่าวและการเมือง เนื้อหาไม่ว่าจะเป็นข่าวหรือบทความหนักไปทางรายละเอียด ข้อเท็จจริง การแสดงความคิดเห็นจะใช้เหตุผลมากกว่าเล่นสำนวน โวหาร
2. นิตยสารคู่สร้างคู่สม เป็นนิตยสารราย 10 วันจุดประสงค์ของนิตยสารฉบับนี้คือ เน้นเกี่ยวกับสังคมและชีวิตครอบครัว
3. นิตยสาร Oops! เป็นหนังสือนิตยสารรายปีกษ์ จุดประสงค์ของนิตยสารฉบับนี้ คือนำเสนอข่าวสารแนวสังคมบันเทิงในลักษณะเจ้าลึก

4. นิตยสารดิจัน เป็นนิตยสารรายปีก็ จุดประสงค์ของนิตยสารฉบับนี้คือให้ความรู้ เกี่ยวกับการวางแผนของผู้หลังสมัยใหม่ในสังคม เช่น การวางแผนตัวในที่ทำงาน การพัฒนาปรับปรุงบุคลิกภาพ การแต่งกายและดูแลรักษาความงาม

เหตุผลที่ผู้จัดเลือกนิตยสารทั้ง 4 ฉบับนี้มาใช้เป็นตัวแทนของนิตยสารภาษาไทยในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพราะว่ากลุ่มผู้อ่านนิตยสารในแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะนิตยสารดิจันสุดสัปดาห์ กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหาร หรือผู้มีการศึกษาพอสมควร เช่น ข้าราชการ ครู อาจารย์ นิติคนักศึกษา นักธุรกิจ เป็นต้น นิตยสารคู่สร้างคู่สม กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่จะเป็นคนระดับล่างรายได้ปานกลางเพราะมีเวลา空暇 หาซื้อง่าย นิตยสาร Oops! กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่ได้รับการศึกษาพอสมควร ทันสมัย และนิตยสารดิจัน กลุ่มผู้อ่านมักจะเป็นกลุ่มผู้หญิงที่มีฐานะและทันสมัย มีรสนิยมดี ก่อร่างโดยสรุปคือนิตยสารทั้ง 4 ฉบับนี้เป็นตัวแทนของกลุ่มคนในทุกชั้นชั้น และการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนิตยสารแต่ละประเภทที่มีความแตกต่างกัน ผู้จัดจึงได้เลือกนิตยสารดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ผู้จัดได้เลือกนิตยสารทั้ง 4 ฉบับโดยสุ่มตัวอย่าง 1 เดือนต่อ 4 เดือน เล่มละ 1 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 6 เดือนใช้นิตยสารทั้งหมด 24 เล่มโดยแบ่งเป็นนิตยสารดิจันสุดสัปดาห์ 6 เล่ม นิตยสารคู่สร้างคู่สม 6 เล่ม หนังสือนิตยสาร Oops! 6 เล่ม และนิตยสารดิจัน 6 เล่ม สำหรับนิตยสารดังกล่าวผู้จัดได้เลือกนิตยสารปักษ์แรกและสัปดาห์แรกที่มีการวางแผนทำหน้าที่ในแต่ละเดือนมาใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

ขอบเขตด้านเวลา

ศึกษาการปันภาษาอังกฤษในภาษาไทยจากหนังสือนิตยสารดังกล่าวที่ออกวางตลาด ในช่วงเวลา เดือนมกราคม ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554 ระยะเวลา 6 เดือน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยเพื่อให้ได้คำตอบจากกลุ่มประชากรทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มวัยรุ่นซึ่งกำลังศึกษาเล่าเรียน และกลุ่มผู้ใหญ่ที่อยู่ในวัยทำงาน กลุ่มตัวอย่างของประชากรในครั้งนี้จึงประกอบด้วยตัวแทน 2 กลุ่ม คือ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเขียงใหม่ จำนวน 112 คน
2. ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเขียงใหม่ จำนวน 36 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง คือการเลือกบุคคลที่ชอบอ่านนิตยสารไทย โดยใช้อัตราส่วน 5:1 ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู 7 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน 23 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยคำถามวัดตัวแปรต่างๆ ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลคุณลักษณะทางประชารถของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปัจุบันในภาษาไทย โดยใช้มาตรวัดหรือสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่น้อยที่สุด มาก ปานกลาง น้อย จนถึงน้อยที่สุด

ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปัจุบันในภาษาไทย โดยใช้มาตรวัดหรือสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่น้อยที่สุด มาก ปานกลาง น้อย จนถึงน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์และนิยามเชิงปฏิบัติการในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

การปนภาษา หมายถึง การนำภาษาอังกฤษมาใช้ปนในภาษาไทย

นิตยสารภาษาไทย หมายถึง นิตยสารนิติชนสุดสัปดาห์ นิตยสารOops! นิตยสารดิลัน และนิตยสารคู่สร้างคู่สม ในช่วงเวลาเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554

ทัศนคติกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปัจุบันในภาษาไทย หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยทั้งในด้านบวกและด้านลบ คือ

1. ทัศนคติในด้านบวก หมายถึง ความคิดเห็นว่าผู้บุคคลปนภาษาเป็นคนที่มีการศึกษาสูง น่าเชื่อถือ มีรสนิยมสูง น่ายกย่องชมเชย มีความรู้ความสามารถ และมีสถานภาพทางสังคมสูง

2. ทัศนคติในด้านลบ หมายถึง ความคิดเห็นว่าผู้บุคคลปนภาษาเป็นคนต้องการให้อ้วกว่าความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย น่ารำคาญ ต้องการความชื่นชมและความน่าเชื่อถือจากผู้อ่าน และนิยมวัฒนธรรมตะวันตก